

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2214/2020
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђурђија Весовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранкица Мајкић, адвокат из ..., ради уређења начина одржавања личних односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 773/18 од 08.11.2018. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 773/18 од 08.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 426/18 од 04.06.2018. године, ставом првим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетног детета ВВ са оцем ББ, туженим, по следећем моделу: у току радне недеље виђање малолетног детета са оцем ће се одвијати по договору родитеља, сваког другог викенда од петка када ће отац преузимати дете из школе до недеље у 17 часова када ће отац дете враћати у домаћинство мајке, седам дана зимског распуста и 20 дана летњег распуста, сваки други верски и државни празник, као и сваки други дечји рођендан и дан славе оца. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 773/18 од 08.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиле је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију и тражио накнаду трошкова његовог састава.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 6/16 од 12.12.2017. године, ставом првим изреке, малолетно дете ВВ, рођен ...2010. године у ... је поверен на чување, негу и васпитање мајци АА која ће самостално вршити родитељско право, док је ставом трећим изреке, обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно износе од по 15.000,00 динара почев од 06.01.2016. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то буду постојали законски услови од сваког 01. до 10. у месецу за текући месец исплатом на рачун тужиље. У поступку пред нижестепеним судовима мишљење је дао Градски центар за социјални рад у Београду, Одељење ... . По налазу и мишљењу овог Центра од 30.05.2016. године, имајући у виду резултате испитивања календарски узраст и зрелост малолетног детета, досадашњу породичну организацију, непосредну бригу мајке о малолетном детету, однос детета са родитељима, понашање детета, дететову безбрижност и спонтаност у односу и комуникацији са родитељима, дете треба поверити мајци на самосталну бригу и старање, а виђање малолетног детета са оцем, с обзиром на то да нису констатоване контраиндикације, треба регулисати на начин ближе описан у нижестепеним пресудама. Из извештаја психолога Универзитетске дечје клинике од 07.11.2017. године утврђено је да општи психолошки налаз детета уредан и да нису пронађени симптоми отуђивања од родитеља. Са оцем према овом извештају, дете има адекватан однос осим у тренуцима када је од стране оца усмерена критика на рачун мајке. Дечак веома бурно реагује у тим ситуацијама и такав садржај провоцира страхове код њега. У разговору са психологом дечак не испољава негативне ставове ни емоције ни према мајци ни према оцу. Понашање је у складу са узрастом осим појачане везаности за мајку, те слабије самосталности детета. Неопходно је да одвајање и осамостаљивање детета буде постепено како се страхови и везаност за зависност не би даље продубљивали. Важно је не вршити притисак на дете и спонтано развијати његову потребу да време проводи са оцем кроз садржаје који су у складу са дететовим потребама, као и да динамика виђања са оцем буде предвидива и да представља минимум договора између родитеља, а препоручено је да мајка интензивно али поступно ради на осамостаљивању детета. Како је налаз детета уредан и психосоцијални развој адекватан, то нема индикација за даље редовно психолошко праћење детета.

Из допунског налаза и мишљења Центра за социјални рад у Београду, Одељење ... од 23.05.2018. године утврђено је да је овај налаз и мишљење урађен на основу комплетно спроведеног поновног поступка процене анализе постојеће документације у досијеу, консултације са члановима тима, опсервације односа малолетног детета са оцем, теренске посете породици, обављених разговора са родитељима малолетног детета и разговора са дететом приликом теренске посете у породици оца и просторијама Центра за социјални рад. Малолетно дете је у поступку пред Центром

показало отпор у односу на ноћење код оца и прихватање боравка у очевом домаћинству преко дана, али је процењено да је малолетни ВВ у очевом домаћинству слободан, прилагођен и спонтан, те да његов отпор у односу на спавање код оца није аутентична жеља детета, већ последица дуготрајног родитељског конфликта и континуираног утицаја мајке, те је мишљење органа старатељства да у општем функционисању породице мајке и породице оца у протеклом периоду није било промена ни по једном статусу, те да је у интересу малолетног детета да се одржавају лични односи са оцем по раније предложеном моделу у току радне недеље по договору родитеља као и до сада сваког другог викенда од петка када ће отац преузимати дете из школе до недеље у 17 часова када ће га отац вратити у домаћинство мајке, седам дана зимског распуста и 20 дана летњег сваки други верски државни празник, као и сваки други дечји рођендан и дан славе оца.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одредили начин одржавања личних односа малолетног детета са оцем на основу чл. 6, 61. и 266. Породичног закона.

Нису основани ревизијски наводи да тужени није у могућности да се адекватно брине о детету због операције кука јер је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да ова операција не утиче на одржавање личних односа. Ни околност промене дадиља на које тужила указује немају утицаја на способност туженог као родитеља за одржавање личних односа.

Нису основани ревизијски наводи да нису усаглашена мишљења Центра за социјални рад и психолога, да је Центар дао мишљење без аргументације као и да је суд повредио члан 65. Породичног закона јер није узео у обзир мишљење детета. Мишљење Центра за социјални рад и психолога се у суштини не разликују. И Центар и психолог су закључили да малолетно дете треба да одржава односе са оцем а да жеља детета којом се противи ноћењу код оца није аутентична већ да је последица дуготрајног родитељског конфликта и континуираног утицаја мајке.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић